

Saeima apstiprina Māra Kučinska valdību

Nodotot amata pilnvaras jaunajam Ministru prezidentam Mārim Kučinskim (ZZS), līdzšinējā ministru prezidente Laimdota Straujuma (V) viņam novēlēja naktī piecas stundas miega un vieglas dienas jaunajā amatā nesolīja. Foto: Valdis Semjonovs.

Saeima 11. februārī ārkārtas sēdē apstiprināja Māra Kučinska (ZZS) valdību.

Par Kučinska valdību balsoja 60 koalīcijas partiju deputāti, savukārt 32 opozīcijā esošie politiskie spēki bija pret.

Kučinska valdībā darbu turpinās 11 ministri no iepriekšējā Ministru kabineta, līdzšinējos amatus saglabās astoņi ministri, savukārt trīs ministri vadīs citas ministrijas.

Jauno valdību veidos līdzšinējie koalīcijas partneri - Zaļo un zemnieku savienība (ZZS), Nacionālā apvienība (NA) un partija "Vienotība".

Savos amatos jaunajā Ministru kabinetā no "Vienotības" paliks iekšlietu ministrs Rihards

Kozlovskis un ārlietu ministrs Edgars Rinkēvičs. Savukārt ekonomikas ministra krēslā sēdīsies līdzšinējais Finanšu ministrijas parlamentārais sekretārs Arvils Ašeradens, kurš ieņems arī premjera biedra posteni, par izglītības un zinātnes ministru strādās līdzšinējais Saeimas Budžeta un finanšu (nodokļu) komisijas vadītājs Kārlis Šadurskis, bet labklājības ministru - līdzšinējais finanšu ministrs Jānis Reirs.

No ZZS valdībā joprojām strādās arī aizsardzības ministrs Raimonds Bergmanis, zemkopības ministrs Jānis Dūklavs, savukārt līdzšinējais labklājības ministrs Uldis Augulis būs satiksmes ministrs, bet līdzšinējā ekonomikas ministre Dana

Reizniece - Ozola sēdīsies finanšu ministres krēslā.

Visi trīs NA ministri, kuri strādāja Laimdotas Straujumas valdībā, turpinās darbu arī Kučinska Ministru kabinetā - gan tieslietu ministrs Dzintars Rasnačs, gan vides aizsardzības un reģionālās attīstības ministrs Kaspars Gerhards, gan arī kultūras ministre Dace Melbārde.

Valsts prezidents 13. janvārī aicināja Kučinski veidot jaunu Ministru kabinetu pēc tam, kad pērn 7. decembrī no amata atkāpās līdzšinējā Ministru prezidente Laimdota Straujuma ("Vienotība").

(Saglabāta teksta oriģinālā rakstība. Red.)

www.tvnet.lv

Baltijas Universitātei septiņdesmit!

Atmiņas un filma par to

2014. gada novembrī Austrālijas latviešu presē bija publicēta ziņa par žurnālistes un dokumentālfilma gatavotājas Helgas Merits filmas projektu par Baltijas Universitāti (Hamburgā 1946. - 1949.).

Viņa teica, ka 1945. gada vasarā latviešu profesoriem Lībekas bēgļu nometnē esot radusies doma uzsākt savu universitāti. Igaņu un lietuviešu profesori esot pievienojušies, un tā tas kļuvis par baltiešu pasākumu. (1946. gada 9. janvārī Lielbritānijas Ārlietu ministrija deva atļauju universitāti izveidot. JAZ) Plānošanas komitejas darbs bijis neiespējami grūts, jo taču nebijis nekā. Bijusi tikai ideja. Kas ticis sasniegts trijos mēnešos, bijis tiešām iespaidī-

gi: funkcionējoša universitāte ar astoņām fakultātēm, sastāvotām no septiņpadsmit katedrām. 1946. gada 14. martā Baltijas Universitāte atvēra durvis.

1949. gada septembrī universitātei bijis jāslēdz durvis, jo lielākā daļa studentu un mācību spēku bija emigrējuši.

Lai gan šodien pati institūcija ir gandrīz aizmirsta, tomēr nepavisam; vēl ir cilvēki, kuriem atmiņā turas šī sevišķā universitāte, kuriem ir fotografijas, dokumenti un stāsti par interesantiem atgadījumiem universitātē, kura sāka darboties Hamburgā. Vēl nav par vēlu jautāt aculieciniekiem par šo ievēribas cienīgo institūciju, par studentiem, par korporācijām. Vēl ir iespējams radīt dokumentālu filmu...

Viņa nobeidza ar lūgumu, ka, ja kādam, kas lasa šo rakstu, ir saglabājušies kādi foto uzņēmumi, dokumenti vai atmiņas par Baltijas Universitāti, lai stājas sakarā ar viņu: Helga Merits, Tollenstraat 62, 1053 RW Amsterdam, Holland, vai: hmerits@xs4all.nl

Manas atmiņas par Baltijas Universitāti

Kad 1946. gada pavasarī mani atbrīvoja no Cēdelghēmas gūstekņu nometnes, es nekavējoties doties uz Saules nometni Gēstachtā, netālu no Hamburgas, jo tur bija apmetusies mana māte. Es tur tiku uzņemts un pat dabūju darbu par nometnes elektriķa palīgu, jo biju beidzis Liepājas Valsts Technikuma elektrotehnikas nodaļu.

(Turpinājums 2. lpp.)

Emigrācija uz Austrāliju. Foto: J. Ziedara personīgais arhīvs.

APALŠ SIMTS

Velta Krūmiņa. Foto: Juris Krādziņš.

Kaut gan Veltai Krūmiņai Sidnejā 100. gadu dzimšanas diena bija 7. februārī, Daugavas Vanagu namā to nosvētīja jau 3 dienas agrāk. To organizēja vecu ļaužu aprūpes biedrības priekšniece Hedzera (Heather) ar dāvanām, puķēm un torti. Ievada vārdus sarīkojumā teica Gundega Zariņa un DV nodaļas priekšnieks Helmut Vabulis, bet Hedzera aicināja apsveikuma vārdus teikt iepriekšējai aprūpes biedrības, kas agrāk vēl saucās Laima, tās kādreizējai vadītājai Baibai Liepiņai.

Baiba Liepiņa savukārt pastāstīja, ka savā laikā Austrālijā ieradusies ar to pašu kuģi, ar kuģu iebrukusi Krūmiņu ģimene un novēlēja jubilārei brīnišķīgu dzimšanas dienu. Viņa vēl pastāstīja, ka par Veltu Krūmiņu aprūpes biedrība gādā jau 15 vai 16 gadu. Savā laikā jubilāre dziedājusi gan Sidnejas Sieviešu gan Jauktā korī kādus 40 vai 50 gadus, bet kā mūzikas mīļotāja tagad gan vairs

tikai mājā klausās iespēlētu mūziku. Sasniedzot 100 gadus, viņai palicis maz draugu, bet viņa novēlēja jubilārei visu labāko nākotnē. Velta Krūmiņa jau bija saņēmusi apsveikuma rakstus no karalienes Elizabetes II, Austrālijas ģenerālgubernatora sēra Pītera Kosgrova un Austrālijas ministru prezidenta Malkolma Ternbula (Malcolm Turnbull), bet Benkstaunas pilsētas galva, ko angļu valodā sauc par mēru (mayor), Kals Asfors (Khal Asfour), bija ieradies pats personīgi apsveikt ar puķēm un pakavējās namā vēl ilgāku laiku.

Jubilāre ar vienu spēcīgu pūtietni nopūta trīs biezas sveces uz tortes un pēc tam uz viņas vēlēšanas pēc apsveikuma dziesmas Daudz baltu dieniņu, visi sāka dziedāt (un pati jubilāre arī dūšīgi līdz) Div' pļaviņas es nopļāvu, kam sekoja Še, kur ligo priežu meži un Pūt, vējiņi.

Juris Krādziņš